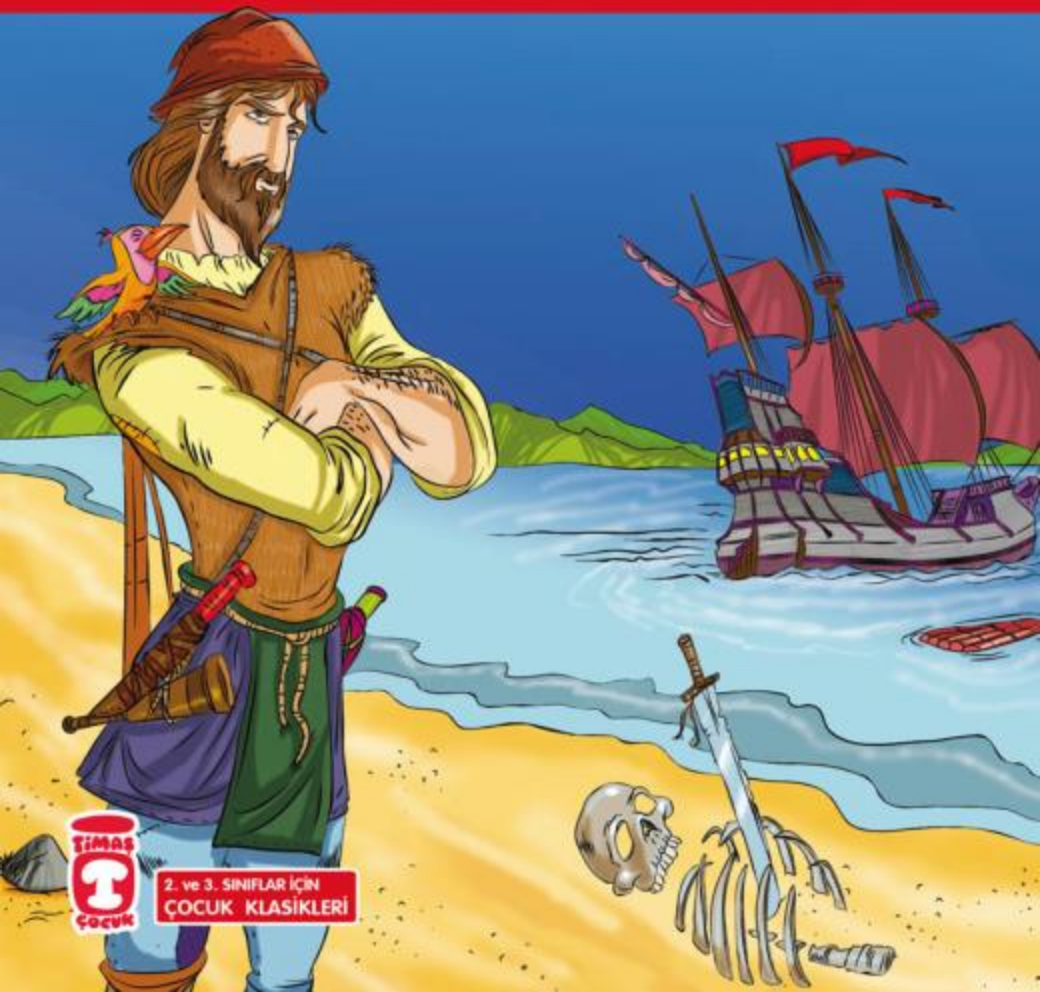

ROBINSON CRUSOE

~DANIEL DEFOE~

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

ROBINSON VE BABASI

Adım Robinson Kruzo. Ben yaşı babamın üçüncü oğluydum. Anne ve babamın sözünü fazla dinlemezdim. Babacığım yaşı olduğu için benimle fazla ilgilenemezdi. Ben de bunu fırsat bilip, gece geç saatlere kadar dışarılarda dalaşırdım.

Evimiz Londra yakınlarındaydı. Küçüklüğümden beri tek düşüncem denizlere açılmaktı. Annemin ve babamın tüm çabalarına rağmen bu fikrimden vazgeçememiştim.

Bir sabah hasta yatan babam, beni odasına çağırıldı. Yumuşak sesiyle adeta yalvarır gibi:

– Sevgili oğlum, dedi. Beni biraz dinlemeni rica ediyorum. Biliyorsun okumanı çok istiyorum. Fakat bu konuda seni zorlayamam. Artık çok yaşılandım. Sana bazı tavsiyelerim olacak. Şimdi beni dikkatle dinle yavrum.

Sakın aç gözlü olma. Çok para kazanma hırsıyla başkalarını aldatma. Çalıştırdığın kimselerin emeğinin karşılığını ver. Her şeyin aşırısından kaçın. Yaratan da Kutsal Kitab'ında "orta yolu" tavsiye etmektedir. Başiboş ve serseri denizcilerden de uzak dur.

– Tamam babacığım, dedim. Seni dinleyeceğim. Senin yanında kalacağım, denizden uzak duracağım...

Ancak bir hafta sonra bir denizci arkadaşımla karşılaştım.

– Bizim gemide iki yardımcıya ihtiyaç varmış, dedi. Londra'ya bir deniz yolculuğu

yapmak istersen, bundan daha iyi bir fırsat bulamazsın. Kaptan ikimizi kabul etmeye hazır...

Arkadaşım beni kandırmak için birçok şey söyledi. Ben de hemen kabul ettim:

– Tamam, dedim. Seninle geliyorum. Bir denemeyle ne kaybederim...

Gemi, iki gün sonra limandan hareket edecekti. En azından annemi ikna edecek kadar zamanım olduğunu düşündüm. Eve gelince, Londra'ya gitme kararımı anneme açtım. Kendisi razı olmasa bile, bunu asla babama söylememesi için yalvardım. Zavallı kadın, ellerini dizlerine vurarak:

– Eyvah, dedi. Babanın dedikleri çıktı... İkimiz de gitmeni istemiyoruz. Eğer bizi dinlemez de bu yolculuğa çıkarsan, başından belâlar eksik olmaz! Çünkü anne babasını üzen bir evlada Yaratan da yardım etmez.

Bu sözler, bir kulağımdan girip diğer kulağımdan çıkmıştı. Ne annem ne de babam böyle iki gün içinde evden ayrılacağıımı tahmin edememişti. 1651 yılının, 1 Eylül'üydü. Evden bir tek eşya almaksızın, Londra'ya giden gemiye bindim. Annemin, babamın ve belki de Yaratan'ın istemediği bir şeyi yaptım. Hiçbir yeni denizcinin başına gelmeyen felâketlerle karşılaştım.

Gemimiz denize açılır açılmaz, rüzgâr bütün gücüyle esti. Dalgalar dev gibi yükselmeye başladı. Dalgaların bizi yutacağından korkuyordum. Babamın öğütleri kulağımda cınlıyor, kendime çok kızıyordum.

Ertesi gün, fırtına dinmiş, deniz yatışmış ve her şey normale dönmüştü. Birkaç gün deniz sakindi. Artık eskisi gibi korkmuyordum.

Yolculuğumuzun altıncı günü yeniden rüzgâr çıktı. Çok şiddetli bir fırtınanın içindeydik.

Güvendiğimiz soğukkanlı kaptanımız bile,
“Bize yardım et, bizi kurtar!” diye dua ediyordu.

Gece yarısı, adamlardan biri:

– Gemi su alıyor, diye bağırdı.

Kaptan:

– Bütün gemiciler suyu boşaltsın, dedi.

Herkes gibi ben de var gücümle gemideki suyu boşaltmaya çalışıyordum.

Kaptan batacağımızı anlayınca, birkaç defa top atırıp yardım istedi.

Top seslerini duyan yakınımızdaki küçük bir tekne, sandalını suya indirerek yardıma gönderdi. Sandaldaki gemiciler var güçleriyle kürek çekiyor, canlarını tehlikeye atma pahasına bize yaklaştırmaya çalışıyorlardı.

Kaptan da dahil hepimiz sandala bindik. Kürekleri çekerek, güç belâ yol alıyorduk.

Sandalımız, dalgaların üzerinde bir yaprak gibi sürükleniyordu. Terk ettiğimiz gemi biraz sonra ağır ağır sulara gömüldü.

Yarmut kıyılarına kendimizi zor attık. Kazaya uğrayan denizciler olduğumuz için, kasabanın ileri gelenleri bize çok iyi davrandılar. Yedirip içirdiler. Bazı gemi sahipleri ve tüccarlar bize para yardımında bulundular.

Eğer biraz akıllıca davranabilseydim, elimdeki parayla evime dönebilirdim. Ama yapmadım.

Birkaç yıl hem denizde, hem karada maceralar yaşadım. Bir gün yine bir denizciyle tanıştım.

– Çok şanslı bir adammışsın, tam zamanında geldin. Biz de yeni bir sefere hazırlanıyorduk. Kilolarca altınla dönmek istiyorsan, sen de bize katıl, dedi.

